

Forslaget om Bispevalg falde. Naar han saa, hvad jeg maa gaa ud fra som givet, tillige opgiver Lønningslovsforslagets § 43, saaledes at man ikke gør dette Attentat paa Loven af 4. Oktober 1919 — jeg siger, at jeg maa gaa ud fra som givet, at han maa opgive denne Bestemmelse, thi naar Venstres Formand har udtalt sig saa skarpt derimod, som han har, kan der vel ikke tænkes Mulighed for, at dette Punkt kan gennemføres —, og hvis den højtærede Kirkeminister endvidere opgiver sine Provtiudvalg, har vi her et godt Grundlag at forhandle paa, og saa vil der sikkert ikke blive Vanskelighed ved at komme ud over de Uoverensstemmelser, der maatte være tilbage. Den højtærede Kirkeminister siger, at Kravet om Bispevalg lever ude i Befolkningen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, hvorfra han ved noget som helst derom. Jeg ved nok, at nogle Menighedsraad i sin Tid har indgivet Andragende om at faa gennemført Bispevalg, Menighedsraad, som omtrent intet repræsenterer. De Vælgere, der stod bagved de Menighedsraad, der i sin Tid indgik til Ministeriet med Andragende om Bispevalg, var saa vist let talt, og derfor har den højtærede Kirkeminister ikke ringeste Begrundelse for sin Paastand om, at det skulde være et almindeligt Folkeønske, han her imødekommer.

Hvad Enkeltheder i den højtærede Kirkeministers Udtalelser angaar, maa jeg i høj Grad beklage mig over, at Kirkeministeren ikke kunde gaa med til at ændre sit Forslag om, at Menighedsraadene skal have Indstillingsret til *alle* Embeder, ogsaa til residerende Kapellan-Embeder ved Kirker, hvor der er to Præster. Den højtærede Kirkeminister siger, at man kan saa tage Hensyn til Mindretallene i Menighedsraadene. Jeg maa imidlertid gøre den højtærede Kirkeminister opmærksom paa, at han ikke vil træffe noget Mindretal, i alt Fald naar det gælder de københavnske Menighedsraad. Det er i Virkeligheden, som jeg sagde, smaa, hyggelige Familiekliker, der har sluttet sig sammen, og her vil Ministeren altsaa lægge i disse Familieklikers Haand at bestemme begge Præsterne ved de paagældende Kirker. Det er i Virkeligheden en Tilsidesættelse af Mindretallenes Ret, som man tænkte sig beskyttet derved, at det ene Embede skulde besættes uden Menighedsraadsindstilling.

Naar den højtærede Kirkeminister vil forsvare sin Modstand mod at give almindelig Valgret ved Menighedsraadsvalgene dermed, at det er langt bekvemmere, langt

sikrere for de vedkommende, at man, bare man en Gang var paa Valglisten, kan gaa ud fra, at man bliver staaende der, saa begriber jeg ikke, hvilken særlig Sikkerhed der skulde ligge deri. Jeg maa dog gaa ud fra, at Valglisten skal omskrives, at der skal oprettes nye Valglisten, og saa kan et Navn virkelig meget let falde ud, og det bliver absolut nødvendigt for de paagældende at sikre sig, at de findes paa Valglisten, selv om de har været der før. Nej, den eneste naturlige og den sikreste Maade at ordne det Spørgsmaal paa er at give alle kommunale Vælgere, naturligvis uden Hensyn til Opholds- og Skattebestemmelser, Adgang til at stemme.

Jeg spurgte den højtærede Kirkeminister, hvorvidt de Ikke-Teologer, som i Henhold til den gældende midlertidige Lov var kommet ind i Præsteembeder, saafremt de nu forflyttes, under en ny Lov kunde vente at blive forflyttet paa Grundlag af de Vilkaar, hvorpaa de var blevet antaget. Den højtærede Kirkeminister svarede mig, at det vidste han ikke; men jeg forstod, at den højtærede Kirkeminister var enig med mig i, at det burde være saaledes, og saa kan man selvfølgelig ogsaa sagtens sikre sig, at det virkelig bliver slaaet fast i Loven. Jeg maa vedblivende i høj Grad beklage, at man har villet stille de dansk-amerikanske Præster i 2den Række, stille dem under de Missionærer, som har faaet deres Uddannelse i Missionsskolen, og jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister: Hvormed begrunder han i Virkeligheden dette at sætte de dansk-amerikanske Præster i 2den Klasse? Er det, fordi de faar en Uddannelse, som er ringere end den, Missionærene faar i Missionsskolen? Jeg kunde have Lyst til at høre, om den højtærede Kirkeminister mener, at Undervisningen paa den danske Præsteskole i Demois er saa ringe og staar saa betydeligt under den Undervisning, som gives paa Missionsskolen her hjemme, at han af den Grund er nødt til at sætte de dansk-amerikanske Præster i 2den Klasse. Jeg finder, det er en Uret imod dem, jeg mener, vi har Grund til at være taknemmelige for den Hjælp, vi har faaet fra de dansk-amerikanske Præster, og jeg kunde ogsaa have Lyst til at bede den højtærede Kirkeminister undersøge Forholdene med Hensyn til de amerikanske Præster, som allerede har været i Virksomhed en Tid her hjemme.

Den højtærede Kirkeminister fremsatte en Udtalelse vedrørende Ryslinge Spørgsmaalet, som forbavtede mig. Den højtærede Kirkeminister sagde, at naar jeg